

Seyran İsmayil

Daha ayağa qalxmaq
ayağın işi deyil,
Tək adamlıq uçurumdu
dünyanın hər tərəfi...
Bilirəm...
elə bilirsən addım atmaq
yeriməkdi, əzizim.
Axı sənə necə deyim
Addım atmaq
ayağın verdişidi...
Günəşin bircə dəfə
alından öpmədiyi
quzeylərə and olsun,
Quzey tənhalığıdı
tənha insanın ömrü...
İndi səndən söz soruşum,
Sən cavabla, əzizim.
De görüm
iki əlin bir ovuc qədərdimi,
...Bir ömür ölürsə insan,
Səncə bu qədərdimi...
Bir dəfə oxşamadığı saçını
dağıtdımı o sərsəri küləklər.
Onda əlini unutm...
Bir ovucluğu əlini
üzünə sıx, əzizim,
Cahana bax...
cahana bax, əzizim.

BİR QANDALLIQ AĞRI YERİ

Hesabsız atdığımız addımlardı
ömür gündəliyimiz.
Bir yaşam hənirtisi gizlənin
çəkdiyimiz ahlarda.

Bir məsum körpə gözü ilə baxmaq
gərəkmiş dünyaya...
Bəlkə də xəlifcə məsumluq gizlənin
ən böyük günahlarda.
Həqiqətin bir addımlığında isinir
insanlar nədənsə -
həqiqət hec kimə lazım olmur
sonunda.

Xoşbəxtlik,
bütün ağrıların içinə çəkərək
öpüşmək qəderində verilib hər kəsə.
Diqqətlə baxsan,
bir qandallıq ağrı yeri görünür
hər kəsin qolunda.

Bəndəlik-
əzab qorxusu,
Ölüm-
həyat qorxusu...
Əzablar
kimsəni ovutmadı,
Tanrım.

Ölüm-
həyat qədər dadlı,
Həyat-
ölüm qədər baxımlı...
Verdiyin vədlər
özünü doğrultmadı,
Tanrım.

Hər şey
atəş sədaların da baş verdi
İllərlə qurduğun kainatın
bir az düzəni,
bir az da
sükutu pozuldu.
Açılan hər atəşdə
vurduğun naxışlardan
bir ilmə qopdu...

Sənin bəxşişin olan o məsum
təbəssümlər
bir körpənin
cadarlanmış dodağında itgin düşdü...
Sənə təsəlli verdilər
Başın sağ olsun,
Tanrım !

Onda səni dərd götürdü,
Onda səni qəhər boğdu.
Səni aciz görməyənlər,
Səni bir az aciz gördü...
...və onda
sükuta qərq oldun,
...və bir az
səssiz oldun,
Tanrım.

gözlərdə giləlenən
o şor suyu
ləl qiymətinə satdılar sənə.
Onda müflüs oldun,
müflüs oldun,
Tanrım !

XATİRƏLƏR NECƏ DƏ TEZ YANIRMIŞ...

Yanmış xatirələr sığortalanmırmış
sən demə...

Təklif edirəm;
ən qiymətli xatirəsini itirən şəxsə
ən çox təzminat verilsin!
Onaltı mərtəbəli binada
ən dəyərli xatirəsini itirən ana,
onu xəstəxana odalarında axtarır...
Bir ana övladının yanmış şəklinə
ağrıyır,
bir ana yanmış övladına!...

Sevə bilmək qorxusu
elə sevə bilməməkdə...
Su bildiyin o yollar
su deyil, ışırtıdı.
Sağ əli qaşının üstünə qoyub,
O uzaq yollara baxmaq həvəsi
Yox ee, yox !
O sən deyən həvəs deyil,
O gözündən gələn yaş da
yaş deyil, yaşartıdı...
Və bir az da öz yarana duz səpməyin
ağrısıdı əslində.

Müqəddəs bildiyin nə varsa
hardasa qırılıb qalmış...
Həm də müqəddəs olmayan
Bir az da kirə bələnmış
bir arzunun, bir diləyin
sarğısıdı əslində.

Sadiq qala bilmədiyin
ölüm kağızın əlində.
Lakin öl bilmədiyin,
İçindən hey gəlir deyən
Amma gələ bilmədiyin
O sevdalar, o sevgilər
dünyanın ən möhtəşəm
qorxusudu əslində...